

Бедь Є. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара

«THE BLOSSOM» В. БЛЕЙКА МІЖ НАЇВНІСТЮ ТА ЕРОТИЗМОМ: СИНТЕЗ КОГНІТИВНОЇ ПОЕТИКИ Й КРИТИЧНИХ ІНТЕРПРЕТАЦІЙ

Стаття присвячена аналізу полісемантичності вірша Вільяма Блейка «The Blossom» зі збірки «Songs of Innocence». Незважаючи на лаконічність, цей твір є одним із найбагатозначніших і досі не має єдиного інтерпретаційного консенсусу щодо значення ключових образів, а універсальні когнітивні механізми залишаються недостатньо дослідженими. У роботі поєднано літературознавчий огляд основних тлумачень вірша з когнітивно-лінгвістичним аналізом, що базується на фреймах, концептуальних метафорах та образних схемах. Цей підхід дає змогу переосмислити глибинну структуру тексту, простежити вербалізацію досвіду, емоцій та культурних архетипів. Досліджено еволюцію інтерпретацій вірша: від ранніх сексуалізованих прочитань (Вікстід, Гілгем, Ларріссі) до їх заперечення та переваги естетичного або філософського тлумачення (Гірш, Голловей, Бейні). Проаналізовано також культурно-історичний контекст (Обер) та символізм зіставлення радості й смутку як «визнання caritas» (Гарднер), а також гармонізувальну функцію вірша (Томлінсон) та сучасні емпатійні прочитання (Class with Mason). Ці розбіжності підкреслюють багатозначність твору. Здійснено когнітивно-лінгвістичний аналіз, що оприявнює ментальні структури тексту. Вірш активує фрейми «Природа як дім/прихисток» та «Емоційний стан» (співіснування радості та смутку, інтегрованих у фрейм емоційного прийняття). Простежено концептуальні метафори: «Природа – це жива істота», «Взаємодія – це єдність», «Смук – це рідина». Висвітлено роль образних схем «контейнер», «шлях» та «зв'язок», що візуалізують ідеї захисту, руху та нерозривності. Показано, що когнітивний аналіз інтегрує сексуалізовані інтерпретації, активуючи фрейм сексуального досвіду та метафори «сексуальний акт – це рух/проникнення» та «оргазм – це випуск/сльози/катарсис». Це свідчить про багаторівневу структуру поезії, де тілесне, емоційне та духовне сплітаються в єдину когнітивну модель людської взаємодії. Висновки статті підкреслюють значущість вірша Блейка та його внесок у літературну традицію. Перспективи подальших досліджень полягають у порівняльному аналізі українських перекладів його творів.

Ключові слова: Вільям Блейк, *The Blossom*, критична інтерпретація, когнітивна поетика, фрейм, концептуальна метафора, образна схема, символізм.

Постановка проблеми. Поетична спадщина Вільяма Блейка вже понад два століття викликає інтерес дослідників, зокрема завдяки поєднанню глибокої символіки, релігійно-філософської насиченості та ілюстративної поетики. Вірш «The Blossom» зі збірки «Songs of Innocence» є одним із найлаконічніших, проте водночас і найбільш багатозначних творів. Проблема полягає в тому, що цей текст досі не має єдиного інтерпретаційного консенсусу: значення ключових образів варіюється залежно від теоретичного підходу. Водночас у вірші відчутно діють універсальні когнітивні механізми, які залишаються недостатньо дослідженими в межах сучасної лінгвістики.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Хоча творчість Вільяма Блейка загалом залишається предметом активного наукового аналізу,

зокрема в контексті символізму, релігійної філософії та візуальної поетики, окремі твори поета в останні десятиліття не отримали належної уваги. Якщо не враховувати поодинокі стислу статтю, опубліковану у 2023 році на освітньому порталі *Class with Mason*, де представлено базовий зміст і поверхове трактування символів вірша, «The Blossom» не є об'єктом серйозного академічного аналізу в останні роки.

Натомість більш ґрунтовні трактування поезії трапляються у наукових розвідках минулого століття. Дж. Вікстід [13], Е. Гірш [6], Д. Гілгем [5], Дж. Голловен [7] та ін. у своїх працях аналізували вірш у межах ширших досліджень поетики Блейка, розглядаючи його переважно в біографічному, феміністичному чи теологічному контекстах. Проте навіть ці інтерпретації, хоч і важливі,

не виходять за межі традиційної герменевтики й не використовують потенціал когнітивного підходу, який вможлиблює дослідження ментальних моделей, що стоять за поетичними образами.

Постановка завдання. Метою статті є поєднання літературознавчого огляду основних інтерпретацій вірша «*The Blossom*» із когнітивно-лінгвістичним аналізом, що базується на поняттях фреймів, концептуальних метафор та образних схем. Такий міждисциплінарний підхід дає змогу переосмислити глибинну структуру тексту та простежити, яким чином через мову вербалізуються досвід, емоції та культурні архетипи.

Виклад основного матеріалу. «*The Blossom*» [11, с. 10] – шостий вірш у збірці Вільяма Блейка «*Songs of Innocence*» (1789). Для глибшого розуміння поетичного тексту необхідно насамперед звернутися до тих інтерпретацій, які вже склалися у блейкознавстві. Аналіз поглядів провідних дослідників дає змогу окреслити основні напрями осмислення твору та виявити домінантні мотиви, образи й тематичні акценти, що перебувають у центрі критичної уваги. З огляду на багатозначність вірша, його трактування значною мірою залежить від обраної дослідницької оптики.

Одним із перших критиків, хто зосередив пильну увагу на вірші, був Джозеф Вікстід (1928), який охарактеризував його як «найвищу пісню-перехід між двома протилежними станами людської душі!» [13, с. 124] – Невинністю та Досвідом. У своїй інтерпретації він ототожнює образ «*merry sparrow*» з Невинністю, тоді як «*sobbing robin*» постає втіленням Досвіду. На думку дослідника, ізольований текст вірша може здатися лише «вигадливою садовою пісенькою без глибшого сенсу» [13, с. 124], однак саме авторська ілюстрація (див. рис. 1) [2] – з її символічною насиченістю – надає поезії глибшого значення, невого резонансу та відкриває її метафоричний потенціал.

Джозеф Вікстід інтерпретує зображений на ілюстрації стовп – палаючий або рослинний – як «поетичне й символічне зображення фалоса в його спокійному та ерегovanому стані» [13, с. 124], що задає сексуалізований контекст. Згідно з цим потрактуванням, горобець (*merry sparrow*) і дрізд (*sobbing robin*) уособлюють чоловічий елемент, репрезентований через жіноче сприйняття. Перший постає

«веселим» у передчутті, тоді як другий – «ридає» від радості сповнення. Вікстід також вказує, що образи «*swift arrow*» та «*cradle narrow*» доцільно розглядати як поетичні символи чоловічих та жіночих статевих органів. У взаємодії тексту та ілюстрації, як підсумовує дослідник, виявляється ідея тілесного й духовного союзу – цілісного та гармонійного з'єднання активного і пасивного начала любови, втіленого в образах юнака та дівчини [13, с. 125–128].

Едмунд Гірш (1964) у праці визначає поезію «*The Blossom*» як «найскладнішу» серед творів збірки. За його спостереженням, складність цього тексту зумовлена відсутністю чітко окресленого буквального контексту. Гірш не підтримує сексуалізоване прочитання вірша [6, с. 181], натомість висуває альтернативні інтерпретації, які не претендують на остаточність.

У першому тлумаченні вірш розглядається як зіставлення неживої природи, репрезентованої образом квітки, з живими, чуттєвими істотами – горобцем і дроздом. Квітка постає як «безмовно щаслива й незмінна» сутність, тоді як птахи, наділені свідомістю, символізують полярні емоційні стани – радість (*merry, merry*) і смуток (*sobbing, sobbing*), тим самим наближаючись до людського досвіду [6, с. 182].

Інше тлумачення трактує квітку як образ народження, що функціонує як точка переходу між тілесним і духовним буттям. У цьому прочитанні

Рис. 1. Вільям Блейк. *The Blossom*, гравюра №11, *Copy Z*, 1789 р.

¹ В оригіналі «*Two Contrary States of the Human Soul*», що є аллюзією на назву повної збірки поезій Блейка «*Songs of Innocence and of Experience Shewing the Two Contrary States of the Human Soul*» (1794).

горобець символізує душу до втілення, яка перебуває в стані радості, вільної від земного страждання, тоді як дрізд – це душа після народження, занурена в матеріальність і обтяжена її обмеженнями [6, с. 183]. Як підкріплення цієї ідеї Гірш наводить опис гравюри (див. рис. 1): «Язики полум'я пронизують простір навколо тексту... Над текстом шестеро херувимів весело граються. Серед них – старший жіночий ангел, яка схилиється над немовлям, що лежить у неї на колінах» [6, с. 184].

Девід Гілгем (1966) підтримує сексуалізоване прочитання вірша, запропоноване раніше Вікстідом. Незважаючи на належність поезії до збірки «*Songs of Innocence*», дослідник інтерпретує її крізь призму сексуального ініціювання як специфічної форми досвіду. На думку Гілгема, пізнання тілесності неминуче призводить до одного з двох полюсів – або піднесення, або розчарування, без можливості проміжного стану. Виходячи з цього, він зауважує, що «*The Blossom*» не досягає тієї міри естетичного та емоційного піднесення, яка властива окремим текстам зі збірки «*Songs of Experience*» [5, с. 164–165].

Гілгем інтерпретує голос у вірші як голос молодої дівчини, яка ототожнює птахів – горобця та дрозда – з чоловічим статевим органом. Таке ототожнення він називає легковажним, а квітку (*blossom*) – емоційно відстороненою: «Сама квітка, попри її ніжність є досить відстороненою й сприймає чоловічий статевий орган майже як домашню тваринку» [5, с. 165]. Варто зазначити, що у «*A Blake Dictionary*» за редакцією С. Ф. Деймона зазначено, що «горобець» є фалічним символом, у той час як тлумачення «дрозда» відсутнє [3, с. 380].

Джон Голловей (1968) рішуче заперечує проти будь-яких сексуально орієнтованих тлумачень поезії, вважаючи їх такими, що «перетворюють добрий вірш на поганий». Дослідник наголошує, що не слід «ускладнювати» вірш пошуками прихованих сенсів чи підтексту, і пропонує натомість буквально-естетичне прочитання. Він потрактовує образи обох птахів – горобця і дрозда – як щасливі, звертаючи увагу на те, що за часів Блейка слово «*sobbing*» не обов'язково асоціювалося зі смутком, а могло означати будь-який емоційний, невербальний або музичний вияв. Образи птахів і квітки, за Голловеем, слід розуміти як злиття природного й людського: птахи перебувають «поруч» не лише з реальною квіткою, а й з уявною – дівочими грудьми, до яких квітка, ймовірно, прикріплена (*near my bosom*).

У підсумку поезія, на думку дослідника, є не чим іншим, як оспівуванням «краси та життєрадісності періоду цвітіння й зростання» [7, с. 25–27].

Воррен Обер (1975) додає культурно-історичний контекст до аналізу «*The Blossom*», досліджуючи можливі сексуальні конотації, зосереджуючись на популярній лондонській вуличній пісні кінця XVIII століття. Ця пісня містить рядки, які натякають на сексуальні підтексти: «*She had rosy cheeks and a dimpled chin / And a hole to put poor Robin in*». Обер припускає, що Блейк міг бути знайомий із цим твором, враховуючи його популярність у Лондоні того часу. Він зазначає, що образ «бідного Робіна» (*poor Robin*) може мати фалічні конотації, що, можливо, відображено у вірші Блейка через образ «сумного дрозда» (*sobbing Robin*). Також Обер звертає увагу на використання слова «*merry*» у фразі «*Merry, merry sparrow*», вказуючи на те, що в тогочасному сленгу «*merry-bout*» означало статевий акт [9, с. 42–43].

Родні та Мері Бейн (1978) також відкидають сексуалізовану інтерпретацію поезії, надаючи перевагу тлумаченню, що ґрунтується на традиційних символічних конотаціях горобця і дрозда. Дослідники критикують Гірша та Голловея за те, що ті, хоча й заперечують буквральність сексуального змісту, не змогли запропонувати переконливу альтернативу [1, с. 22]. Бейни трактують текст як звернення матері до дитини, ґрунтуючись на образах на гравюрі до поезії та присутності двох птахів, які викликають асоціації з численними іконографічними зображеннями Діви Марії з немовлям Ісусом – архетипного образу матері та дитини [1, с. 23].

На думку науковців, птахи у «*The Blossom*» зберігають свої традиційні символічні значення: горобець є «безтурботним», а дрізд – «дружнім і особливо співчутливим до страждань» (у фразі «*sobbing, sobbing...*»). Особливої уваги дослідники надають релігійній асоціації дрозда (*robin*) з християнськими чеснотами милосердя та співчуття [1, с. 24].

У цьому контексті вірш інтерпретується як материнське намагання прищепити дитині співчуття – чесноту, що є провідною темою іншої пісні з «*Songs of Innocence*» – «*On Another's Sorrow*». За висновком Бейнів, прихована тема «*The Blossom*» ідентична до відкрито артикульованої у згаданому творі – це «універсальна потреба у співчутті» [1, с. 26].

Едвард Ларріссі (1985) розглядає досить стисло, проте звертає увагу на його приховану

сексуалізовану образність. Зокрема, він зазначає наявність сексуальних конотацій у таких елементах, як сама квітка (*blossom*), стріла (*arrow*), «вузька колиска» (*cradle narrow*), груди (*bosom*) та ридання (*sobbing*), хоча й не подає їх детального аналізу. На думку Ларріссі, включення цього відверто сексуалізованого тексту до збірки «*Songs of Innocence*» є виявом усвідомлення Блейком іманентної присутності сексуальності – навіть у формах, які лишаються несвідомими або неусвідомленими – у межах стану, що ззовні ототожнюється з «невинністю» [8, с. 29].

Стенлі Гарднер (1986) відкидає потребу шукати аллюзії чи приховані референції у вірші, вважаючи його «одним із тих творів Блейка, що існують як символ, повний сам у собі» [4, с. 54], і тому потребує внутрішнього, а не зовнішнього прочитання.

Головне напруження вірша полягає у зіставленні радості (горобець) і смутку (дрізд). Ці стани подано так, що «уява тимчасово не здатна відрізнити одне від одного поняття, смутку і радості» [4, с. 55]. Така нероздільність почуттів, вкорінена в поетичному жесті, уможливорює емпатійне відчитування – не як фіксовану алегорію, а як досвід, що співіснує на межі природного й духовного.

Важливу роль у цьому відіграє гравюра до вірша (див. рис. 1), яку Гарднер називає засобом, що «розкодовує загадку» тексту і формує візуальну символіку, здатну ввести читача в духовний контекст. Ілюстрація вносить релігійне підтвердження єдності образів та почуттів, «розсіює» їхню поетичну однозначність, і тим самим впроваджує віру як складову стану Невинності. Гарднер доходить висновку, що «*The Blossom*» – це не лише образ турботи, а «визнання *caritas*» – тобто «божественної природи людяності» [4, с. 55]. Отже, за Гарднером поезія постає не як проста дитяча пісенька чи чуттєва метафора, а як поетичне втілення духовної любові, милосердя й віри, що лежать в основі блейківської концепції Невинності.

Алан Томлінсон (1987) акцентує увагу на гармонізувальній функції вірша, інтерпретуючи його як приклад єдності людського, тваринного й рослинного начал. На його думку, мовцем у поезії виступає дівчинка, яка демонструє материнське піклування до птахів, а повтор фрази «*Near my bosom*» підсилює цю інтерпретацію. Її звернення до «щасливої квітки» відбиває емоційну симпатію та єдність у природному середовищі. Тлумачення ридання дрозда через афористику

Блейка – «*Надмір смутку сміється. Надмір радості плаче*» – вможливорює трактування його емоції не як вияв горя, а як надлишок почуттів, що врівноважує веселість горобця. Отже, поезія зображає не конфлікт, а симетрію емоцій – смутку й радості [12, с. 33].

Нещодавня інтерпретація вірша опублікована освітнім ресурсом *Class with Mason* (2023) пропонує надзвичайно ліричне та емпатійне прочитання цього твору. Цей аналіз зосереджується на природному та емоційному вимірі поезії, розглядаючи її як поетичне відображення гармонії та циклічності природи. Ключовими мотивами тут є взаємодія, притулок та природний баланс. Основну увагу автор аналізу приділяє двом парам образів у кожній строфі: птах (*sparrow/robin*) і квітка (*blossom*).

У першій строфі горобець – «веселий» і «стрімкий, як стріла» – символізує життєву енергію та радість. Квітка ж виступає як «щаслива» «колиска», що дарує спокій, уособлюючи материнське начало або природну турботу. У другій строфі дрізд описаний як «гарненький», але «той, що ридає», що додає нотку смутку чи вразливості. Проте, як і горобець, він знаходить прихисток «біля мого лона» – ця строфічна епіфора підкреслює інтимність та взаємозалежність природного світу [10].

Така інтерпретація наголошує: птахи й квіти не мають фіксованої символіки, а є живими елементами екосистеми, що емоційно та фізично взаємодіють. Автор зазначає: «*вірш святкує гармонійну взаємодію між птахами та квітами, підкреслюючи їх взаємозв'язані ролі в природному світі*» [10].

У межах когнітивної поетики вірш «*The Blossom*» Вільяма Блейка розглядається як текст, у якому вербалізується глибинний досвід емоційного зв'язку, захищеності та прийняття. Цей досвід моделюється через низку фреймів, концептуальних метафор і образних схем (*image schemas*), що дають змогу дослідити, як мова тексту відтворює первинні моделі тілесного та культурного досвіду, закріплені у свідомості носія мови.

У структурі поезії активуються кілька взаємопов'язаних **фреймів**, що організовують сприйняття тексту на концептуальному рівні.

1. **Фрейм «Природа як дім / прихисток»**, сформований завдяки образам птахів, які шукають захист «біля мого лона» (*near my bosom*). У цьому контексті лексема «*bosom*» функціонує не як анатомічний термін, а як метафора

утробного, материнського простору – місця тепла, затишку й безпеки. У поєднанні з образом квітки як «колиски» (*cradle narrow*) цей фрейм формує модель «контейнера», який вміщує, охороняє й приймає.

2. **Фрейм «Емоційний стан»**, у якому співіснують вияви радості (*Merry, merry sparrow*) та смутку (*Sobbing, sobbing robin*). Проте ці емоції не протиставлені деструктивно – навпаки, навіть смуток уналежнено до загальної структури прийняття: уразливий дрізд знаходить притулок у квітці так само, як і веселий горобець. У такий спосіб утворюється **фрейм емоційного прийняття**, в якому протилежні стани функціонують як варіації однієї когнітивної моделі.

Мова поезії базується на низці **концептуальних метафор**, що формують глибинне картування досвіду:

1. **Природа – це жива істота**. Квітка у тексті постає як «щаслива» істота, здатна дарувати спокій, діяти, приймати. Це метафора персоніфікованої природи, яка виконує роль суб'єкта турботи.

2. **Взаємодія – це єдність**. Повтор конструкції «*near my bosom*» для обох птахів створює когнітивну модель симбіозу, де близькість розуміється не лише як просторовий зв'язок, а як глибинна онтологічна єдність.

3. **Смуток – це рідина**. Епітет «*sobbing*» щодо дрозда апелює до тілесної концептуалізації емоцій – зокрема метафори, у якій смуток постає як рідина (сльози), що виривається назовні.

Структура вірша реалізує низку базових **образних схем**, які, згідно з когнітивною теорією, формують уявлення про просторові, фізичні та емоційні відносини у світі:

1. **Схема «контейнер» (container)**, яку реалізовано через лексеми «*cradle*» для квітки та «*bosom*» для птаха. Ця схема передає ідею захисту та безпеки.

2. **Схема «шлях» (path)**. Хоча не так очевидно, як у попередньому випадку, але «*swift as arrow*» горобець натякає на схему «шлях», що асоціюється з рухом, напрямком та динамікою, навіть якщо цей рух в результаті приводить до зупинки та прихистку.

3. **Схема «зв'язок» (link)**. Повторення фрази «*near my bosom*» для обох птахів візуалізує тісний зв'язок та нерозривність між елементами природного світу.

Окремі інтерпретатори розглядають поезію у контексті еротичної символіки. З огляду на це, концептуальний аналіз можна доповнити когнітивними моделями, що апелюють до тілесності

як бази метафоризації. У цьому контексті важливо врахувати такі моменти:

Фрейм сексуального досвіду. Рядки «*swift as arrow*» та «*cradle narrow*» можуть активувати фрейм тілесного зближення. Стріла тут – не лише метафора руху, а й потенційно фалічний символ, а «вузька колиска» – умовно вагінальна метафора, що підтримує образ простору прийняття/вміщення.

Метафора «сексуальний акт – це рух / проникнення». Вираз «*swift as arrow*» містить не лише ознаку швидкості, а й натяк на стрілу як фалічний символ. У когнітивному плані тут активується схема *SOURCE–PATH–GOAL*, де рух (стріла / птах) спрямований до певного контейнера (*cradle narrow*). Так, квітка функціонує як символічна «точка досягнення», що уможливлює інтерпретацію через концептуальну модель сексуального зближення.

Метафора «оргазм – це / випуск / сльози / катарсис». Повтор «*sobbing, sobbing*» у другій строфі можна прочитати не тільки як вираз смутку, а як кульмінацію напруження – через метафору «емоція як рідина, що виривається». Це відповідає тілесному досвіду емоційної або сексуальної розрядки.

Висновки. Дослідження поезії Вільяма Блейка «*The Blossom*» підкреслює її виняткову багатозначність. Свідченням цього є різноманіття літературознавчих інтерпретацій. У межах дослідження поєднано традиційний літературознавчий огляд з когнітивно-лінгвістичним аналізом, що ґрунтується на поняттях фреймів, концептуальних метафор та образних схем. Цей міждисциплінарний підхід уможливив переосмислення глибинної структури тексту та простеження, як мова вербалізує досвід, емоції та культурні архетипи.

Літературознавчий огляд виявив значні розбіжності у трактуванні вірша: від сексуалізованих прочитань (Дж. Вікстід, Д. Гілгем, Е. Ларріссі) до естетичних, релігійних чи материнських (Дж. Голловей, Р. та М. Бейн). Сучасний аналіз від Class with Mason (2023) акцентує на гармонії та циклічності природи, взаємодії, притулку та природному балансі. Ці розбіжності свідчать про відсутність єдиного інтерпретаційного консенсусу.

Когнітивно-лінгвістичний аналіз доповнює ці погляди, розкриваючи глибинні ментальні структури тексту. Вірш активує фрейми «Природа як дім/прихисток» (через образи «лона» та «колиски», що символізують безпеку та материнську турботу) та «Емоційний стан»

(співіснування радості та смутку, інтегрованих у фрейм емоційного прийняття).

На рівні концептуальних метафор виокремлено такі: «Природа – це жива істота» (квітка «щаслива»), «Взаємодія – це єдність» (повтор «*near my bosom*»), та «Смуток – це рідина» («*sobbing*» як сльози). Образні схеми «контейнер» («*cradle*», «*bosom*»), «шлях» («*swift as arrow*» горобець) та «зв'язок» (повтор «*near my bosom*») візуалізують ідеї захисту, руху та нерозривності.

Важливо, що когнітивний аналіз дає змогу інтегрувати й сексуалізовані інтерпретації. Фрейм сексуального досвіду та метафори «сексуальний

акт – це рух/проникнення» («*arrow*», рух до «*cradle*») та «оргазм – це випуск/сльози/катарсис» («*sobbing*» як розрядка) не суперечать фреймам турботи та прийняття, а доповнюють їх тілесно-еротичним шаром досвіду. Це свідчить про багаторівневу структуру поезії, де тілесне, емоційне та духовне сплітаються в єдину когнітивну модель людської взаємодії.

Перспективи подальших наукових досліджень убачаємо у поглибленому вивченні поетичної спадщини Вільяма Блейка, зокрема через проведення порівняльного аналізу українських перекладів його творів у зіставленні з оригінальними текстами.

Список літератури:

1. Baine R. M., Baine M. R. Blake's "Blossom". *Colby Library Quarterly*. 1978. № 14 (1). P. 22–27. URL: <https://surl.li/tqdnwd>
2. Blake W. The Blossom. Songs of Innocence : Copy Z. Object 11 [Illustration]. URL: <https://blakearchive.org/copy/s-inn.z?descId=s-inn.z.illbk.11>
3. Damon S. F. A Blake Dictionary: The Ideas and Symbols of William Blake. Hanover, London: University Press of New England, 1988. 562 p.
4. Gardner S. Blake's Innocence and Experience Retraced. New York : St. Martin's Press, 1986. 212 p. URL: <https://archive.org/details/blakesinnocence0000gard>
5. Gillham D. G. Blake's Contrary States. The 'Songs of Innocence and of Experience' as Dramatic Poems. Cambridge: Cambridge University Press, 1966. 260 p. URL: <https://archive.org/details/blakescontraryst0000unse>
6. Hirsch E. D. Jr. Innocence and Experience: An Introduction to Blake. New Haven and London : Yale University Press, 1964. 355 p. URL: <https://archive.org/details/innocenceexperie0000hirs>
7. Holloway J. Blake: The Lyric Poetry. London : Edward Arnold Ltd., 1968. 80 p. URL: <https://archive.org/details/blakelyricpoetry0000holl>
8. Larrissy E. William Blake. New York : Basil Blackwell, 1985. 166 p. URL: <https://archive.org/details/williamblake0000larr>
9. Ober W. U. "Poor Robin" & Blake's "The Blossom". *Blake/An Illustrative Quarterly*. 1975. № 9 (2), P. 42–43. URL: <https://bq.blakearchive.org/9.2.ober>
10. The Blossom, William Blake: Summary & Analysis. Class with Mason. URL: <https://surl.li/oqmhpc>
11. The Complete Poetry & Prose of William Blake / ed. by D. V. Erdman. New York : Anchor Books, 1988. 1018 p.
12. Tomlinson A. Songs of Innocence and of Experience by William Blake. London: Macmillan Education, 1987. 88 p.
13. Wicksteed J. H. Blake's Innocence and Experience: A Study of the Songs and Manuscripts "Shewing the Two Contrary States of the Human Soul". New York: E. P. Dutton, 1928. 301 p.
14. URL: <https://archive.org/details/blakesinnocence0000jose>

Bed Ye. V. "THE BLOSSOM" BY W. BLAKE BETWEEN NAIVETY AND EROTICISM: SYNTHESIS OF COGNITIVE POETICS AND CRITICAL INTERPRETATIONS

The article is devoted to the polysemantic analysis of William Blake's poem "The Blossom" from the collection "Songs of Innocence". Despite its brevity, this work is one of the most ambiguous and still lacks a single interpretive consensus regarding the meaning of its key images, while universal cognitive mechanisms remain insufficiently studied. The paper combines a literary review of the main poem interpretations with a cognitive-linguistic analysis based on frames, conceptual metaphors, and image schemas. This approach allows for a re-evaluation of the deep text structure and tracing the verbalization of experience, emotions, and cultural archetypes. The evolution of the poem's interpretations is explored: from early sexualized readings (Wicksteed, Gillham, Larrissy) to their rejection and preference for aesthetic or philosophical interpretations (Hirsch, Holloway, the Baynes). The cultural and historical context (Ober) and the symbolism of the juxtaposition of joy and sorrow as an "recognition of caritas" (Gardner), as well as the harmonizing function of the poem (Tomlinson) and contemporary empathetic readings (Class with

Mason), are also analysed. These discrepancies underscore the multifaceted nature of the work. A cognitive-linguistic analysis is carried out, which reveals the mental structures of the text. The poem activates the frames "Nature as home/refuge" and "Emotional state" (coexistence of joy and sorrow, integrated into the frame of emotional acceptance). Conceptual metaphors traced include: "Nature is a living being", "Interaction is unity", "Sobbing is a liquid". The role of image schemas "container", "path", and "link" is highlighted, visualizing ideas of protection, movement, and indivisibility. It is shown that cognitive analysis integrates sexualized interpretations, activating the frame of sexual experience and metaphors "sexual act is movement/penetration" and "orgasm is release/tears/catharsis". This indicates a multi-layered structure of poetry, where the bodily, emotional, and spiritual intertwine into a single cognitive model of human interaction. The article's conclusions emphasize the significance of Blake's poem and its contribution to the literary tradition. Prospects for further research lie in a comparative analysis of Ukrainian translations of Blake's works.

Key words: William Blake, *The Blossom*, critical interpretation, cognitive poetics, frame, conceptual metaphor, image schema, symbolism.